

Dne 10. července roku 1963 se narodila paní Irena Bařinová – dnes nám známá jakožto Ratíškovská kronikářka s poutavým životním příběhem. Své práci se věnuje už čtyři roky a má za sebou desítky zápisů z našich kulturních akcí.

Paní Bařinová se narodila v Kyjovské nemocnici a ze začátku nebydlela přímo v Ratířkovicích, nýbrž ve Vacenovicích, vesnici, která s Ratířkoviciemi sousedí. Do svého budoucího domova ale jezdila za svou stařenkou každé víkendy, svátky a v příležitosti prázdnin. Měla zde spoustu přátel, o kterých nám vyprávěla své vzpomínky. Stejně tak se nám svěřila se zážitkem, který se pojí s uhelnými prázdninami v roce 1979. Malá paní Bařinová si každý den brala brusle a vydávala se na nich k jezerku poblíž domu její stařenky. Jednou si ale nevšimla díry v ledu, kterou tam před ní zanechal nějaký rybář. Než se nadála, celé kalhoty měla skrznastrz promočené. Ačkoli se okamžitě vydala zpět do domu, kalhoty zimě neodolaly a než se stačila vrátit, na jejích nohou prostě zmrzly. Doma poté musela stát několik minut u radiátoru, aby rozmrzly.

Na základní školu chodila paní Bařinová od první do páté třídy do Vacenovic, poté přestoupila do Milotic, kde se poté v devátém ročníku učila na přijímačky. Zkoušku úspěšně zvládla a nastoupila do studia střední ekonomické školy v Hodoníně, kde také o čtyři roky později úspěšně odmaturovala.

Jakmile tuto střední školu vystudovala, nastoupila do Sigma ústředního prodeje v Olomouci, kde jako účetní pracovala až do svého prvního těhotenství, po němž se už do své práce nevrátila. Začala pracovat jako zástupce účetní v ústředních skladech Hodonínské cihelny, ale i v tomto případě musela odstoupit kvůli jejímu druhému těhotenství.

Tentokrát ale po mateřské nenastoupila do další pracovní pozice. Ještě v jejím průběhu zjistili lékaři paní Bařinové nádor na mozku, se kterým se musela vypořádat. Operaci podstoupila kolem třicátého roku svého života a po jejím průběhu se musela naučit znovu chodit, číst, psát nebo počítat. „Nejtěžší období?“ řekla nám paní Bařinová na naši otázku. „Nejtěžší období pro mě byla nejspíš celá doba po operaci.“ Svěřila se nám, že jedna z věcí, které jí pomohly se vrátit do normálu, bylo učení se esperanta. V esperantu si začala psát dopisy s ostatními lidmi, kteří se rozhodli tento pozoruhodný jazyk naučit.

Doktoři jí po jejím zotavení nedoporučovali, aby se vrátila zpět do práce, a tak paní Bařinová zůstávala doma. Po chvíli jí ale byla nabídnuta nečekaná příležitost – práce Ratíškovské kronikářky. Kroniku převzala po její předchůdkyni Martině Kronikářce. Práci kronikářky vykonává již čtvrtým rokem a jeden z jejích posledních zápisů byl Krojovaný ples, který se v Ratířkovicích odehrál před necelým měsícem.

V současné době paní Bařinová chodí na online přednášky univerzity třetího věku se zaměřením na historii. Stále žije v jejím rodinném domě, v tom samém, do kterého před desítkami let jako malá jezdila, se svým manželem.

Když jsme se jí zeptali, co by vzkázala dalším generacím, řekla nám tohle: „Važte si toho, co máte, děcka. Protože to tu nebude navždy.“

